

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 61. Concilium Remense. Sessio prima.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

delecti super hoc Altare Missam celebra-
rent. Ultimo Pontifex solemnem Abso-
lutionem populo, qui his Solemnibus in-
terfuerat, impertitus, Episcopos & Ab-
bates altera die ad Synodum celebran-
dam adesse iussit.

§. LXI.

Concilium Remense. Sessio prima.

Primæ Sessioni initium datum est tertia
die Octobris in Ecclesia S. Remigii.
Aderant Episcopi viginti, quinquaginta
circiter Abbates, & complures alii Cle-
rici. Tunc vero lis antiqua inter Cleri-
cos Remenses & Trevirenses recrudit.
Dicebant Remenses, Archiepiscopum
suum Primatu in Gallia gaudere, ideo-
que primum ipsi post Papam locum in
Concilio competere. Trevirenses ean-
dem Dignitatem & prærogativam Archi-
episcopo suo tribuebant. At Papa in-
tempestiva moveri iurgia existimans ius-
sit, sedes Episcoporum in circulum dis-
poni, suam in medio collocari, & Archi-
episcopum Remensem suum unicuique
Episcoporum locum assignare. Sede-
runt ergo Episcopi hoc ordine: Papa in
medio Chori, facie ad Orientem versa,
ex adversa parte in latere dextro Archi-
episcopus Remensis, & in sinistro Trevi-
rensis. Post Archiepiscopum Remen-
sem Episcopi quatuor, Beroldus Sueffio-
nensis,

3. Octobr.

Sup. l. LI.
§. 25.

Aa 5

nensis,

Sæculum XI.
A.C. 1049.

* Morinen-
fis.

nenfis, Drogo Teruanensis*, Frolandus Silvanectensis, & Adalbero Metensis. Ad meridiem, Halinardus Archiepiscopus Lugdunensis, Hugo Episcopus Lingonensis, Joffredus Constantinensis, Ivo Sagensis, Hebertus Lisoienfis, Hugo Bajogarenfis, Hugo Abrincensis, Theodoricus Viridunensis. Ad Septentrionem, Hugo Archiepiscopus Vesuntinus, Hugo Episcopus Nivernensis, Eusebius Andegavenfis, Pudicus Nannetenfis, Dudux Episcopus Velinenfis in Anglia, & Joannes Episcopus Portuensis. Post Episcopos etiam per orbem sedebant Abbates, quorum præcipui erant Herimarus S. Remigii, Hugo Cluniacensis, Sigefridus Gorziensis, Fulco Corbejenfis, Robertus Prumiensis, Rainoldus S. Medardi, Giruinus S. Richarii, & Godefridus Verzelliacensis. Duo quoque Abbates Angli, cum Episcopo Velinenfi ab Eduardo Rege missi aderant.

Silentio a præcone imperato, Petrus Diaconus & Ecclesiæ Romanæ Cancellarius, jubente Papa, materiam in Concilio pertractandam exposuit, nimirum de abusibus, qui in Ecclesias Galliarum contra Canones irreperant, de Simonia, de functionibus Ecclesiasticis & Ecclesiis, quas Laici usurpabant, de tributis, quæ ab Ecclesiis contra fas exigere, de nuptiis incestis vel adulterinis, de apostasia monachorum

Sæculum XI.
A.C. 1049.

chorum & Clericorum a sancto propo-
 to & habitu recedentium, de Clericis
 militantibus, de rapinis, de pauperibus
 iniuste captis, de vitio Sodomitico, &
 quibusdam Hæresibus, quæ in illis par-
 tibus pullulaverant. Quibus propositis
 admonuit omnes, qui aderant; Domno
 Papæ consilium & opem præberent, ut
 hæc Zizania Divinæ segetis semen suffo-
 cantia extirpari possent. Tum ad Epi-
 scopos sermone converso commonuit eos
 sub pœna anathematis, ut si quis eorum
 per Simoniacam Hæresim ad Sacros Or-
 dines pervenisset, vel accepto præmio
 quemquam ordinasset, id publica confes-
 sione patefaceret.

Primus ergo Trevirensis Archiepisco-
 pus ad hæc verba surrexit, seque pro
 Episcopatu nec aliquid dedisse, nec alicui
 Sacros Ordines vendidisse respondit.
 Deinde Lugdunensis & Vesuntinus sur-
 gentes ab huiusmodi culpa professi sunt
 se esse immunes. Tunc præfatus Dia-
 conus ad Archiepiscopum Remensem se
 convertit, & quid ad ista ediceret, requi-
 sit. At ille inducias petiit usque in
 sequentem diem, dicens se velle priva-
 tim Papæ loqui. Quod ubi ipsi fuit con-
 cessum, ceteri omnes surgentes per or-
 dinem se a Simonix suspicionem purga-
 runt, quatuor tantummodo exceptis, sci-
 licet Lingonensi, Nivernensi, Constan-
 tinenti,

De Simonia.

Sæculum XI. tinenti, & Nannetenti. Quorum causa
A C. 1049. ea die relicta Diaconus ad Abbates con-
 versus, eos hortatus est, ut confiteren-
 tur, si forte in Ovile Dominicum aliunde
 & non per ostium ingressi essent. Pri-
 mus S. Remigii Abbas surgens congrua
 responsione hanc suspicionem a se amo-
 litus est. Tum etiam Cluniacensis &
 plures alii. Non nulli vero nihil respon-
 dere ausi.

Episcopus Lingonensis exinde graves
 querelas contra Abbatem Pultariensem,
 Dioecesanum suum, in medium attulit,
 dicens, quod in foetore luxuriæ viveret,
 & excommunicatus, quia censum an-
 num Ecclesiæ Romanæ debitum solve-
 re detrectasset, nihilominus Missarum
 Sacramenta celebrare & ad Synodum ve-
 nire præsumpsisset. Abbas in Synodo
 præsens, cum interrogatus objecta dilue-
 re non posset, a suæ Dignitatis honore
 depositus est.

Postea addita comminatione anathe-
 matis denunciatur, ut si quis affirmaret,
 quemquam Ecclesiæ universalis Prima-
 tem præter Romanæ Sedis Antistitem
 esse, id publice declararet. Tacentibus
 omnibus, ex SS. Patrum libris Excerpta
 lecta sunt, quibus Papæ Primatus de-
 monstrabatur. Tandem Papa sub pœna
 Excommunicationis prohibuit, ne quis
 absque licentia recederet, antequam ter-
 tia

tia lux in celebratione Concilii consum- Sæculum XI.
 maretur. Sicque nocte propinquante A.C. 1049.
 Conventum dimisit.

§. LXII.

Sessio secunda.

Altera die, quarta Octobris, Episcopis, 4. Octobr.
 Abbatibus, ceterisque Clericis ad
 eandem Basilicam S. Remigii convenien-
 tibus, Papa cum quibusdam Præsulibus
 in Oratorium S. Trinitatis secessit, ubi
 ei Archiepiscopus Remensis privatim
 suam confessionem exposuit. Deinde
 de negotiis Ecclesiæ diu deliberatum.
 Tum Papa exinde procedente secundæ
 Sessioni consuetis precibus & lectione
 Evangelii initium datum. Episcopis con-
 fidentibus Petrus Diaconus Remensem
 Archiepiscopum provocavit, ut de Simo-
 niaca Hæresi, de qua postulatus hester-
 nas obtinuisset inducias, rationem red-
 deret, accusans eum de pluribus aliis
 criminibus, quæ se fama vulgante per-
 cepisse asseribat. Archiepiscopus licen-
 tiam petiit amicos consulendi; qua con-
 cessa, collectis Episcopis Vefuntino, Sues-
 sionensi, Andegavensi, Nivernensi, Silva-
 nectensi, & Teruano, secreto, quid sibi
 faciendum, deliberavit. Tum ad Con-
 cilium regressus a Papa impetravit, ut
 pro se Episcopus Silvanectensis causam
 diceret. Is edixit, Archiepiscopum Si-
 moniæ